

ношении формирования и реализации его ресурсного потенциала в инвестиционной сфере.

Особое значение в развитии ресурсного потенциала банков играет наличие полноценного механизма, который определяет специфику данного процесса у различных банков, в отношении различных инвестиционных объектов инвестирования, состоящего из совокупности инструментов, методов, позволяющих организовывать данный процесс, осуществлять управленческое и регулирующее воздействие. Ситуация экономического кризиса привела к резкому сокращению банковского ресурсного потенциала и практически полному сворачиванию программ банковского инвестиционного и ипотечного финансирования в мире и Украине. Это обострило необходимость внедрения ряда мероприятий регулятивного характера: обеспечения адекватного наблюдения и применения надежных принципов в течении всего процесса формирования и реализации ресурсного потенциала банков; обеспечение получения всеми участниками полноценной информации; обеспечение транспарентности (прозрачности) всех действий, а также должное регулирование и адекватное наблюдение со стороны компетентных органов. Активизация процесса наращивания ресурсного потенциала отечественных банков требует комплексного подхода в решении существующих проблем и построении полноценного механизма его реализации.

УДК 330.341.1(477)

Т. В. Гринько, канд. екон. наук, доц.
кафедри міжнародних фінансів,
Дніпропетровський національний
університет ім. О. Гончара

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФІНАНСОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

За сучасних умов підтримка інноваційної діяльності суб'єктів господарювання є надзвичайно актуальним завданням як на рівні держави, так і на рівні окремого регіону, тому нагальним питанням стимулювання та здійснення інноваційної діяльності підприємств є створення регіональної інноваційної інфраструктури. Ви-

рішенням цього питання є організація фінансової підтримки інноваційного підприємництва — фондів венчурного фінансування.

В Україні венчурне фінансування ще не набуло необхідного поширення і розвитку. Держава повинна заохочувати існування венчурного підприємництва через надання переваг засновникам фондів венчурного фінансування в оподаткуванні тієї частини коштів, яка спрямовується на розвиток інноваційної діяльності регіону. В цьому процесі важливу роль відіграє налагоджена співпраця між владними структурами та працівниками науково-інноваційної сфери. Така співпраця сприяє розвитку регіону і держави, з одного боку, а також дає можливість представникам влади залучати до роботи з інноваційними проектами молодих фахівців і науковців.

Аналіз інноваційного розвитку дав змогу визначити не лише проблемні сторони, а й відслідкувати позитивні тенденції, що зводяться до: створення сприятливих ринкових умов для впровадження інновацій у виробничу діяльність та побут населення; поступового зростання бюджетного фінансування потреб науково-технічного розвитку; формування потенційних передумов зростання попиту на інноваційну продукцію у вітчизняній економіці; зростання споживчого попиту суб'єктів національної економіки на інноваційні продукти, технології, знання; зростання завдяки постійному збільшенню доходів населення споживчого попиту, що супроводжується приростом попиту на складну наукомістку продукцію; посилення конкурентного тиску на внутрішньому і зовнішньому ринках, що поступово підштовхує підприємства до розуміння важливості інноваційної переорієнтації виробництва; активізації участі українських виробників у конкуренції на зовнішніх ринках, які висувують додаткові жорсткі вимоги до їхньої інноваційної адекватності.

Однак, відсутність тісної ефективної кооперації державних органів з наукою, бізнес-освітою та ринковими структурами не лише не дозволяє розв'язувати існуючі проблеми, а й сприяє появі нових проблем, що ще більше ускладнює ситуацію із забезпечення розвитку інноваційних процесів в Україні. Необхідно сприяння організаційно-фінансової інфраструктури інноваційній діяльності по забезпеченню злагодженої дії ланцюжка: «наука — технологія — виробництво — ринок». Бюджет інноваційного розвитку має надаватися підприємствам для проведення інноваційного оновлення виробництва через встановлення нормативів прискореної амортизації, пільгового оподаткування, надання «податкових канікул», інвестиційного кредиту, встановлення спеці-

ального правового режиму пільгового оподаткування інноваційної продукції, виготовленої за інноваційними проектами, які мають державну підтримку та зареєстровані в установленому порядку. Досягти цього без використання індустрії венчурного бізнесу, тобто без створення приватних інвестиційних компаній, діяльність яких підтримується державними і суспільними фондами, практично неможливо.

Забезпечення умов для формування та розвитку інноваційних процесів на рівні макроекономіки дозволить розглядати з точки зору їх впливу на загальну економічну рівновагу та перетворення сукупних доходів на сукупний попит.

Рівновагу на макроекономічному рівні можна подати як відповідність окремих частин ВВП, доходів і витрат, що формуються на різних стадіях економічного кругообігу. Головна проблема загальної економічної рівноваги — перетворення сукупних доходів на сукупні витрати розв'язується шляхом перетворення заощаджень на інвестиції.

З огляду на те, що головними завданнями стратегії інноваційної політики України є забезпечення збалансованої взаємодії наукового, технічного, виробничого та підприємницького потенціалів, розробка та впровадження механізму активізації інноваційної діяльності суб'єктів бізнесу, поширення інновацій в усіх сферах національної економіки, національна стратегія, орієнтована на формування інноваційної моделі розвитку, повинна поєднувати заходи національного і регіонального рівнів щодо стимулювання інноваційної активності підприємств та здійснення суб'єктами національної економіки інноваційної діяльності та інвестицій інноваційного спрямування, збільшення пропозиції інноваційних продуктів, технологій та знань.

Таким чином, основними завданнями, які сприятимуть інноваційному розвитку суб'єктів господарювання на рівні держави, є: формування інноваційно-орієнтованої структури національної економіки; покращення організаційно-фінансової інфраструктури інноваційної діяльності; цілеспрямована підготовка кадрів високої кваліфікації для високотехнологічних галузей, а також менеджерів інноваційної діяльності; створення ринку інноваційної продукції, на якому буде забезпечений належний рівень захисту інтелектуальної власності; широке застосування в усіх галузях економіки і сферах суспільного життя інформаційно-комунікаційних технологій; вдосконалення системи державної підтримки інноваційної діяльності та її регулювання; підвищення інноваційної культури суспільства.

Література

1. *Єфремов О.* Чинники активізації інноваційної діяльності підприємства [електронний ресурс]/Спосіб доступу: <http://www.viche.info/> — Журнал Верховної Ради України.
2. *Єфремов О.* Інтенсифікація інноваційної діяльності підприємства як чинник економічного зростання [електронний ресурс] / Спосіб доступу: <http://www.viche.info/> — Журнал Верховної Ради України.

УДК 330.322.01

Т. Л. Грицай, аспірантка кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах і економічного аналізу ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», аудитор ЗАТ «Делойт енд Туш ЮСК»

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ

В умовах реформування української економіки великого значення набуває інвестиційна діяльність у країні. Від її інтенсивності й результативності залежить успіх перетворень як у сфері економічного, політичного, так і соціального життя. Наявність цілої низки проблем пов'язаних із визначенням сутності інвестиційного проекту, його значення, ролі та функцій у загальній системі економічних відносин зумовлює актуальність даної теми.

Різні аспекти зазначеної проблематики висвітлені у працях вітчизняних та зарубіжних учених-економістів таких, як: І. Бланк, М. Вербицька, Т. Майорова, А. Мороз, А. Пересада Й. Шумпетер, Р. Кінг, Р. Левайн та інші.

Інвестиційний проект це надто динамічне поняття, тому його роль, значення та місце у розвитку суспільства визначаються дуже активно. Є чимало модифікацій поняття «інвестиційного проекту», що відображають різноманітність підходів до розуміння його економічної сутності, однак вони недостатньо повно висвітлюють цю тему і ґрунтуються переважно на розгляді позицій зарубіжних економістів. Призначення інвестиційного проекту набуло певних змін під впливом економічного розвитку суспільства.

Метою нашого дослідження є розгляд та аналіз наявних трактувань сутності інвестиційного проекту, а також обґрунтування власного підходу щодо визначення суті означеного поняття.